Ч. 217. Четвер 8 жовтня (25 вересня) 1908. Рік XVIII.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

**Редакция і Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

**Передплата** у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

### Анексия Босни і Герцеґовини.

Нинішна „Wiener Ztg." оповіщує слідуючі письма Цісаря:

*„Любий бар. Бек! Я бачив ся спонуканим розтягнути право своеї зверхности над Боснoю і Герцеґовиною і примінити право наслідства мого Дому до тих країв і надати їм конституцийний устрій. Долучуючи Вам рівночасно відпис моїх відручних письм, які рівночасно з тої причини вислав я до міністра мого Дому і справ заграничних і до спільного міністра скарбу, взиваю Вас, аби Ви по мисли § 5 закона з дня 22 лютого 1880 р. В. з. д. ч. 18 зарядили що потреба для внесеня потрібних предложень в Раді державній. — Будапешт дня 5 жовтня 1908. — Франц Йосиф в. р. — Бек в. р."*

Таке саме письмо вислав Цісар також до президента угорского кабінету дра Векерлього. Дальші письма звучать:

„Любий бар. Еренталь! Перенятий незмінним пересьвідченєм, що високі, культурні і політичні цілі, для котрих австро угорска монархія приймила ся обсадженя і адміністрациї Босни і Герцеґовини і тяжкими жертвами осягнені успіхи дотеперішної адміністрациї можуть бути забезпечені лише відповідаючими потребам конституцийними урядженями, для котрих заведеня однако єсть сотворене ясного і упорядкованого відношеня правного обох тих країв необхідним услівєм, розширюю право моеї зверхности на Босну і Герцеґовину, а рівночасно заряджую право наслідства мого Дому на ті краї. Для зазначеня моїх мирних намірів, які мною при тім конечнім заряджению руководили, заряджую опорожнене новобазарского санджаку від войск моеї армії, доси там перебуваючих. — Будапешт 5 жовтня 1908. — Франц Йосиф в. р. — Еренталь в. р."

„Любий бар. Буриян! Я рішив ся примінити право моеї зверхности як і наслідство мого дому також до Босни і Герцеґовини. Рівночасно пересилаю Вам проклямацию видану до населеня обох тих країв і поручаю Вам, аби Ви зарядили що належить для безпроволочного оповіщеня. Яко незмінну ціль маю перед очима і єсть моєю сильною волею забезпечити мешканцям Босни і Герцеґовини горожаньскі права. Крім особистої свободи і забезпеченя охорони власности, обичаїв і звичаїв, стереженя домашного права і свободи праси, які вже суть запорученi єствуючими законами, має бути віддана під законну охорону свобода переселюваня, як також листовна тайна, котра вже тепер строго зберігає ся, дальше вимір справедливости дотичним судиєю, право петиций, право стоварищень і зборів. Перенятий пересьвідченєм, що конечним єсть утворене конституцийної інституциї супротив культурного стану населеня і потреби запоруки законно признаних горожаньских прав, заряджую, аби потребам населеня що до відповідної участи в полагоджуваню краєвих справ вдоволено в дорозі краєвої репрезентациї в формі увзглядняючій віроісповідні відносини як і унаслідженений суспільний уклад населеня. Тіло репрезентацийне, яке має утворити ся, збудоване на основі репрезентациї інтересів, має бути можливо вірною відбиткою єствуючих в обох краях відносин народних віроісповідних і політичних.

Длятого мають визначні достойники, ведучі перед просьвітою і становищем, мешканці міст і сіл, вибирати представителів в окремих кругах, а вибори будуть відбувати ся відільно після віроісповідань, аби в той спосіб хоронити не лише добру згоду між віроісповіданя-

## ПО БАЛКАНЬСКІМ ПІВОСТРОВІ

*(Після Гессе-Вартеґґа, Колера і др. зладив К. Вербенко).*

На балканьскім півострові зачинає ворушити ся чим раз більше і нема вже, здаєсь, сумніву, що там лагодять ся великі події, котрих безпосередним початком треба уважати не так може заведене конституциї в Туреччині, як скорше звістну подію з болгарским представником в Константинополи Ґешовом та забране болгарскими властями тої части т. зв. всхідної зелізниці, котра переходить через Болгарию а на конець проголошене Болгариї независимим королівством.

У стародавних Римлян була приповідка: Si vis pacem, para bellum — коли хочеш мира, лагодь війну; в наших часах обернуми ту приповідку і кажуть: лагодь мир, коли хочеш війни. Коли мала вибухнути страшна російско-японьска війна, якій не знаходимо приміру в історії, миролюбивий цар скликав „миротворців" до голяндского міста і проголошено всему сьвітови, що від тепер має вже між народами мир настати. Від тої пори могучі сего сьвіта не перестають при кождій нагоді доказувати, як они щиро бажають удержаня мира в Европі та що завдяки їх заходам мир на довгі часи забезпечений, але попри то й не перестають так зброїти ся, як би вже безпосередно мала вибухнути якась війна.

Змаганєм великих держав европейских було передовсім удержати мир на балканьскім півострові, але якраз тут сходили ся їх інтереси так, що збройне виступлене здавало ся бути неуникниме мимо всего голошеня їх миролюбивости. І хто знає, може тота миролюбивість була би навіть і увінчала ся — війною, як би молодотурецкі політики не попсували були всі „миролюбиві" пляни проголошенєм конституциї в Туреччині. Стара Туреччина на раз щезла і поки що не було кого чіпати ся. Але раз розбуджені забаганки не так легко втихомирити. Болгарский князь не дармо їздив по европейских дворах. Зміна в Туреччині не обовязувала его до нічого і він міг тим легше виступити на власну руку, що само ще проголошене независимого королівства не загрожує мирови а єсть лиш питанєм признаня або не признаня. Що оно може когось там, от хоч би й Туреччину, ворожо настроїти, що може викликати якісь небезпечні рухи на Балкані — се вже инше діло; вина тоді спала би за нарушене мира не на тих, що до того спонукали, а на тих, що его би дійстно нарушили, хоч би в обороні свого доброго права.

Оттак зачали вже на добре приготовляти ся на балканьскім півострові великі події, а хоч в сій хвили урядово ще зі всіх сторін увіряють о удержаню мира, то приватно все таки надходять вісти, котрі не лишають вже ні найменшого сумніву о можливости війни. Пального материялу призбирало ся вже тілько, що треба маленької искорки, щоби викликала страшний вибух. В такій хвили не від річи буде пізнати ті сторони, в котрих може вже в найблизшім часі буде рішати ся доля народів. Длятого хочемо в слідуючім, бодай в коротенькім начерку познакомити наших читачів хоч би лиш з тими найважнійшими місцевостями, котрі призначені відограти в теперішну пору якусь важну ролю. Тут буде й нагода пізнати не лиш звичаї і обичаї, але й історию та культуру тих народів, що готові кождої хвилі станути до борби з собою.

### 1. В дорозі до Константинополя.

В експресі східної зелізниці. — На софійскій вижині. — Софія, столиця Болгариї. — Положенє міста і его істория. — Жителі міста і его займавости.

Вибирати ся нині в дорогу до Константинополя, то вже не то, що колись давними часами. То вже не тоті Турки, що давнійше, та й дороги, що ведуть в Туреччину, вже не такі, як бувало: сідаєш у Відни або в Будапешті до експресового поїзду східної зелізниці і їдеш простісенько аж до самого Цариграда, не виходячи з ваґона. На ніч не потребуєш нігде ставати, бо знайдеш в поїзді ваґон до спаня зі всілякими вигодами, а коли хочеш поснідати або пообідати, то знайдеш реставрацию зараз побіч. Хиба що тебе кортить десь по дорозі висісти; але тоді вже мусиш вибирати більші міста, бо в малих експресовий поїзд східної зелізниці не задержує ся.

ми, але крім того забезпечити кождому віроісповіданю належних єму заступників. Круг ділання босаньсько-герцеґовиньского сойму обійме длятого побіч повітових репрезентаций, які мають завести ся, також законодатне право і контролю, дотикаючу адміністрациї і судівництва Босни і Герцеґовини. Аби населеню тих країв дати докази мого поважного стремленя до забезпеченя єго правного стану, до вдоволяючого упорядкованя єго домашних справ, взиваю Вас сим, аби Ви по мисли тих правил виготовили відповідний проект конституцийних уряджень, так аби они могли бути як найскорше уведені в житє. — Будапешт д. 5 жовтня 1908. — Франц Йосиф в. р. — Буриян в. р.“

Проклямация до народів Босни і Герцеґовини: Ми, Франц Йосиф I., цісар Австриї, король Чех і т. д., Апостольский король Угорщини, до мешканців Босни і Герцеґовини. Коли перед людским віком наші войска переступили границю країв, впевнено вас, що не входять як вороги, але як приятелі з сильною волею усунути зло, від котрого ваша вітчина від многих літ так часто терпіла. Слова ті, висказані в тяжкій хвили, додержаві. Відносини в ваших краях в наслідок спокійної діяльности і пильної запопадливости доведено до щасливої будучности. Нині з великою радостию можемо сказати: зерно, кинене тоді в розриту землю, принесло обильний плід. Ви мусите оцінити то чувство яко добродійство, що замість насильства і гнету настав лад, що оборот, торговля безнастанно розвиває ся, що зазначив ся благодатний вплив висшої просьвіти і що ваша вітчина розвинула ся. Маючи ту ціль перед очима, уважаємо нинішну хвилю за відповідну, аби дати обом тим краям новий доказ довірія, аби піднести їх на висший степень політичного положеня, дати їм конституцийний устрій і в той спосіб сотворити сильні законодатні підвалини для репрезентациї їх житя і потреб. Маєте забирати полос, коли буде ся рішати о справах вашої вітчини, котра так, як доси, буде мати окрему адміністрацию. Для заведеня однако конституцийних уряджень конечним услівєм єсть сотворити ясний і недвозначний стан правний обох країв.

З тої причини, як також памятаючи на вузли, які в давних часах між нашими предками на престолі сьв. Стефана а обома тими краями панували, розширяємо право нашої зверхности над Босною і Герцеґовиною і хочемо, аби також право наслідства нашого дому найшло примінене в обох тих краях. Культура і добробут найде постійний осідок в ваших краях.

Мешканці Босни і Герцеґовини. Серед многих старань, які наш престол окружають, старанє о ваше добро материяльне і духове не буде послідним. Заводимо рівне право для всіх, участь в законодавстві і адміністрациї справ краєвих, рівну охорону всіх. Свобода кождого поодинокого горожанина і добро цілости будуть провідною звіздою нового правліня в тих обох краях.

Без сумніву покажете ся достойними того покладаного у вас довірія, відповісте на него привязанєм і вірностию до нашого Дому. Надіємо ся, що запанує згода між князем і народом, та найціннійша запорука всякого державного поступу. — *Франц Йосиф*“.

---

# Новинки.

**Львів, дня 7-го жовтня 1908.**

— **Санкционоване закона.** Є. В. Цісар санкционував ухвалений гал. соймом закон в справі утвореня окремої адміністрацийної громади Константинівка з части обшару двірского в Зубанівці жовківского повіта.

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав професорови II (німецкої) ґімназиї у Львові дрови Альбертови Ціпперови титул правительственного радника.

— **Іменованя.** Президия гал. краєв. Дирекциї скарбу іменувала управителями податковими в IX кл. ранґи офіциялів податкових: Волод. Стеблецкого, Волод. Ґоцкого, Мечисл. Купца, Мих. Стопку, Йос. Накрийку, Ад. Кривульта, Тад. Блюмского, Йос. Литвиньского, Ів. Сараму, Едв. Круліковского, Стан. Михаловского, Вінк. Крупіньского і Едв. Пацановского; — офіциялами податковими в X кл. ранґи асистентів податкових: Йос. Добржаньского, Сг. Мінніха, Евг. Каміньского, Льва Ульриха, Чесл. Харжевского, Никол. Перейму, Дав. Функенштайна, Герм. Шанера, Вол. Слївіньского, Теоф. Новака, Авт. Тица, Волод. Оссолїньского, Вікт. Дидка, Авт. Минасевича, Ів. Кржановского, Роб. Христа, Ів. Зарицкого, Григ. Павлика, Дим. Правеца і Ів. Керницкого.

— **Зошити листових марок.** В маю с. р. завело ц. к. Міністерство торговлї зошити листових марок по цїнї 1 К 52 с. Зошити сї, зладжені в догіднім форматї, суть дуже практичні і дуже догідні для публичности в подорожи, для туристів, купців, а також для мешканців сіл, де трудно о почтові значки. Але і для мешканців міст представляють зошитя марок значне і практичне удогіднене, позаяк через закупно зошитів марок можна оминути непотрібну страту часу, з якою закупно поодиноких марок єсть нераз сполучене.

Доказом практичности зошитів єсть розповсюдненє їх в Швайцариї, де в протягу 1907 року продано 32,400.000 почтових марок в зошитах (1,350.000 зошитів). Мимо упливу кількох місяців від видана зошитів як також мимо оголошеня в краєвих часописях публичність наша користує ся дуже мало сим удогідненєм імовірно тому, що не знає о єствованю подібних зошитів.

Зі взгляду на повисше згадану користь повинні зошити почтових марок розповсюднити ся серед найширших верств суспільности і знайти значний збут тим більше, що набуте єсть догідне, позаяк можна їх купити в кождім уряді почтовім, в почтових складницях як також у спродавців почтових значків.

— **Землетрясенє в Галичині.** Сеї ночи дало ся почути у Львові слабе землетрясенє. Ті, що єго відчули, розповідають, що насамперед роздав ся якийсь невиразний лоскіт, від котрого аж шиби забреніли; відтак захигали ся стіни в одну і другу сторону і здавало ся як би мали валити ся. Землетрясенє дало ся почути по 11 год. в ночи, а ті, що вже лежали в ліжках відчули виразно як ними захигало, мовби хтось гойдав ліжком. О скілько можна було нині зрана провідати, відчуто землетрясенє на горішнім Личакові, в улиці сьв. Йосифа, під Високим Замком, де при ул. сьв. Войтїха мали навіть попукати стіни в кількох домах. Дальше дало ся землетрясенє відчути в будинку Оссолїнеум і при ул. Зеленій. Се суть поки що всї вісти о землетрясеню у Львові, які можна було доси зібрати.

Рівночасно дало ся то землетрясенє відчути також в Тернополи, Підволочисках, Зборові і Бродах. З Тернополя доносять, що землетрясенє було там дуже сильне і тревало кілька секунд. В Зборові добачено, як підчас того землетрясеня порушали ся всї річи.

Із Станиславова доносять: Вчера вечером по 11 год. дало ся тут почути землетрясенє. В однім мешканю впала від него склянка зі стола. Відчуто тут 2 підземні удари.

— **Дрібні вісти.** Бюро інспекторату винних пивниць находить ся при ул. Ленартовича ч. 5. Інспектор уділяє інтересованим сторонам зказівок і пояснень в понеділки і суботи від год 10 – 1, а в разї сьвята слідуючого дня. — Пошесть шкарлятини у Львові зменшає ся очевидно. З днем

---

Я хотів прилишити ся в Білграді і Нишу. Але експресовий поїзд приїздить до Білграду досьвіта, коли ледви що зачинає ся розвиднювати. От вже й розложило ся красно передомною старе славне місто. Як раз з поза широкого горба, на котрім оно видніє ся, піднимає ся сонце. Я видів то все крізь вікно спального вагона, коли мій товариш зачав убирати ся з більшим шумом, як того було потреба, і злагодив ся до виходу. Я аж зрадів; тепер буду мати бодай кілька гранних метрів воздуха більше для себе самого! А поправді сказавши, я був за лінивий вставати то й минув Білград. А що Ниш без столиці дає лиш половину образу цілого краю, то я минув і Ниш. Отже все щезло, все минуло.

Коло Цариброду минаємо сербску границю. Коли минули відтак давну каменисту передолину коло села Драґомана, гори зачинають розступати ся а перед нами висуває ся село Сливниця зі своїм славним побоєвищем. Сумні нагадують ся тут подорожному часи, але Болгарин з гордостию їх згадує, бо тут єго перший князь і єго нарід вкрили ся славою і показали перед цілим сьвітом свою жизненну силу.

Було то в 1885 р. Кн. Александер Батенберґский, сповняючи волю болгарского народу, рішив ся був сполучити тодішну всхідну Румелію з Боргариєю і заняв дня 21. падолиста місто Пловдив або Филипополь. На то обрушила ся дуже Росия а цар Александер III. позбавив єго всіх достоїнств, які він займав в російскій армії, та відкликав російских інструкторів з молоденької болгарскої армії. Так остались Болгари здані лиш на свої сили. З того скористав тодішний сербский король Милян. Не могучи дати собі ради з внутрішними незгодинами в Сербії і хотячи видобути ся з того трудного положеня, в яке попав ся був в наслідок свого власного поступованя, виповів ні з сего ні з того Болгариї війну, користаючи хиба лиш з того, що Серби з завистию споглядали на подвиги молодого князівства і вже заздалегідь побоювали ся єго впливу на Македонію, котру уважали за свою.

Дня 13. падолиста пустив ся сербский ґенерал Лешанін на місто Видин, підчас коли друга сербска армія під проводом ґен. Йовановича вирушила трома дорогами, з Ниша, Пірота і Врані на Софію. Так розпочала ся сербско болгарска війна, котра тревала всего лиш 14 днів і поправді закінчила ся вже була під Сливницею, бо все, що по сій битві діяло ся, то були лиш побої підчас погоні. Видина боронив завзято болгарский капітан Узунов а до Софії було Сербам за далеко. Вже під Сливницею сперли їх Болгари, поробивши великі укріплення а тимчасом наспіла з Румелії боргарска армія під проводом кн. Александра. Прийшло до великої битви, котра тревала три дні і остаточно мусїли Серби дня 19. падолиста втікати з під Сливниці. Болгари гнали ся за ними, заняли по дводневній битві місто Пірош і лагодили ся вже до походу на Білград, але до того не допустила Австро-Угорщина, котрої білградский посол ґр. Кевенгілер зажадав від кн. Александра застановлення воєнних кроків.

Отсе коротенька істория побоєвища під Сливницею. Коли єго минути, отвирає ся перед нами величезна кітловина, широчезне рівне поле, на котрім не видко нігде ні горбика ні деревини. Єсть то вижина положена у висоті яких 600 метрів понад морем, котра мимо своєї одностайности робить на подорожного своїми розмірами велике враженє. Єсть то дуже урожайна рівнина, колись мабуть дно моря, на котрій мов би лиш случайно знайшло ся місто Софія. Сю рівнину зве нарід „софійским полем“. Від півночи окружають ту кітловину гори орханьского Балкану, котрі піднимають ся поволи щораз висше а на заході сторчать понад містом і єго рівниною вершки гір Вітоша високі до 2.500 метрів. Наконець далеко на полудни виднїють вкриті сьнігом вершки гір Ріло.

(Дальше буде).

?. м. занедужало 4, подужало 7, а позістало в лїченю 239 осіб. — З заведеня в Кульпаркові втїк небезпечний для людского майна і житя Федько Курій, родом з Горайця лїт 30. — З дому родичів втекла 15-лїтна Олена Тухович, донька Петра, замешкалого в Стрию, ще в червни с. р. і доси не можна було еї відшукати. — Герш Ган, родом з Войнилова, бувший посесор і пропінатор в Середнїм, засуджений за обманьство на 3 місяцї вязницї, втїк із Станиславова. — З Перемишлян втїк 13-лїтний Стан. Щербиньский, син тимошного реставратора. — 60-лїтний ювилей служби обходив сими днями в Бродах касиер тамошної міскої каси п. Романьский. — З Будапешту доносять, що в місцевости Альшо Кубін жандармерия арештувала 2 російских шпігунів, котрі робили всїлякого рода рисунки та збирали записки. — Директор „Związk-у kredytow-ого“ Емануіл Вайсман, котрий як ми то вже доносили, спроневірив значнїйшу суму на шкоду тогож заведеня, знаючи, що полїция за ним пошукуе, ставив ся вчера сам в супрозодї свого адвоката дра Бромберґа. Полїция по переслуханю Вайсмана арештувала его і відставила до слїдчого арешту. — Челядника ковальского Вас. Забавского, котрий в маю пострілив полїцая Шпака в хвили, коли той хотів его арештувати за авантури в шинку при ул. Батория засудив карний суд львівский на 2 роки тяжкої вязницї. — Холера в Петербурзї ослабае. В послїдній добі занедужало там 111 осіб, а умерло 58.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** (Саля каси щадничої. Початок $7\frac{1}{2}$ вечером. Абонамент на 6 вистав 12 К. Білети продае „Народна Торговля“).

В четвер 8 с. м. перший раз „Арсен Яворенко“, комедия в 5 діях Бориса Грінченка.

В суботу 10 с. м. „Барон циганів“, оперета в 3 діях Штравса.

— **Дирекция видїлової 5 клясової дівочої школи ім. Шевченка у Львові** повідомляе отсим, що конференциї збору учительского з Вп. Родичами і Опікунами учениць будуть відбувати ся що місяця в кожду другу недїлю по першім в канцеляриї школи від год. 9—11 рано. Перша сегорічна конференция припадае на 11 с. м. З огляду на вагу однопільного співдїланя дому і школи в справі поведеня і поступів в науках шкільної молодїжи, просимо Вп. Родичів і Опікунів учениць о живу участь в сих конференциях.

— **З Бродів.** Загальні збори товариства Руско український повітова бурса в Бродах відбудуть ся дня 12 жовтня в понедїлок о год. $^1/_2$2 зглядно о 2 год. в комнатах „Основи“. На дневнім порядку: касовий звіт; вибір голови і 2 видїлових; внесеня членів; справа розширеня дому бурси.

— **Житє і смерть дивака.** У Відни помер сими днями дивак, яких хиба мало на сьвітї. Був то колишнїй майстер мосяжницкий Кароль Реш, син заможних колись родичів, котрі мали свою каменицю у Відни. По смерти свого батька займав ся Реш ще якийсь час своїм ремеслом а відтак покинув его і зачав жити на свій лад, зовсім инакше як другі люди. Реш наймив собі одну комнатку і кухню і мешкав тут сам один та займав ся науками, особливо же науками лїкарскими і природописними. Чи длятого, щоби ему нїхто не перешкаджав, чи може длятого, що уважав ніч за відповіднїйшу до науки, він завів собі зовсім противний як инші люди спосіб житя: спав через цїлий день і лиш около полудня встав на дві години та виходив з хати а тоді записував точно до великої книги, о котрій то було годинї і мінутї. Небавком вертав назад і лягав знов спати, щоби в той спосіб докінчити свою „дневну роботу“. Вечером вставав, сьвітив лямпу та забирав ся до науки і так сидів над книжками, аж коли вже розвиднило ся так, що не потреба було сьвітити. Тоді гасив лямпу і лягав спати. Стіл, при котрім працював, заставлений був книжками та всїлякими фляшинками, а крім того стояв там ще й мікроскоп, над котрим Реш пересидів не одну ніч, слїдячи за дивами природи, які повідкривали всїлякі учені. Там лежала також велика книга, в котрій Реш записував все дуже точно, що відносило ся до его особи: коли о котрій годинї і мінутї встав, коли засьвітив або загасив лямпу, кілько на день спалив сірничків і т. п.

Особисті потреби Реша були дуже малі. Він варив собі сам свій скромний обід а булки у пекаря купував лиш черствi, бо они й дешевші і менше їх минае ся. В послїдних двох роках заходив иноді, хоч рідко, до одної реставрациї і познакомив ся з господинею тої реставрациї, женщиною, котра три рази була повдовіла. Коли она з весни сего року померла, він посумнів був дуже і з жалем сказав, що хотів з тою вдовицею оженити ся. Від якогось часу Реш нездужав а коли у него показало ся запалене нирок, треба его було відставити до шпиталю. Заким его забрали, записав він ще в своїй книзї годину і мінуту, коли розпращав ся зі своїм помешканем і пішов до шпиталю, щоби там дожидати здоровля або смерти. Там остаточно і помер в шїсдесятім роцї житя. Реш був досить богатим чоловіком а в своїй книзї полишив докладний розпорядок, що мае стати ся з его майном по его смерти. Всї свої наукові прибори і книжки та 10.000 корон записав домови убогих, по 10.000 кор. просьвітному товариству робітничому і домови для невилїчимих робітників а крім того поробив ще по менші записи.

# Телеграми.

**Будапешт** 7 жовтня. Всї часописи обговорюють з великою радостию відручні письма цїсарскі в справі прилученя Босни і Герцеґовини до монархії і зазначують, що в прокламациї до жителів Босни і Герцеґовини розширене верховної власти відбуває ся з покликом на непередавнені права угорских королїв, котрі панували над Босною яко над провінциєю Рама.

**Сараєво** 7 жовтня. Нинї рано оголошено у всїх місцевостях на всїх краевих мовах прокламацию о прилученю Босни і Герцеґовини до Австро Угорщини. Місто украшене сьвіточно. Бурмістр Бубович-ефенді скликав на нинї на годину пів до 2 по полудни надзвичайне торжественне засїдане міскої ради. На вечер заповіджена ілюминация. Всюди панує спокій.

**Білград** 7 жовтня. Вчера по полудни перед народним театром відбуло ся велике віче, в котрім взяло участь звиш 20.000 людий. Серед оплесків зібраних виголошено ряд острих бесїд против Австро-Угорщини і прилученя Босни і Герцеґовини до монархії австро-угорскої. Піднošено оклики: Най живе свобідний край сербский Босна і Герцеґовина! Проч з Австриєю! Війна Австриї! Проч з Болгариєю! На внесене бурмістра Білграду ухвалено одноґолосно резолюцию підносячу, що Сербія мусить бути і єсть приготованою до опору, котрий єсть справедливою і конечною обороною та взиваючу правительство до пороблення як найенерґічнїйших заряджень. Білградскі горожани в імени цїлого сербского народу віддають в тій цїли правительству до розпорядимости свое житє і майно. Відтак рушив похід, попереду котрого несено сербскі і турецкі прапори, та пішов під будинок міністерства справ заграничних, де правительству зроблено велику овацию.

**Софія** 7 жовтня. Король і міністри виїхали вчера о 11 год. з Тирнова до Шибки, де переночували а нинї рано поїхали до Филипополя. Населене приняло вість о проголошеню Болгариї независимим королївством всюди з великим одушевленем. Армію і власти всюди акламовано.

**Софія** 7 жовтня. В працї панує оптимістичний настрій зі взгляду на вісти із заграницї. Вибух війни уважають за неімовірний.

**Раконїджі** 7 жовтня. Австро-угорский амбасадор ґр. Лїцов виїхав вчера по полудни по авдиенциї у короля Віктора Емануіла до Турину.

**Букарешт** 7 жовтня. Праса тутешна висказуе переконане, що з причини Болгариї не прийде до війни.

**Париж** 7 жовтня. Аґ. Гаваса доносить, що міністер справ заграничних Пішон відбув вчера конференцию з болгарским аґентом дипльоматичним Станцьовом. Станцьов подав урядово Пішонови до відомости факт проголошеня Болгариї независимим королївством, при чім заявив, що Болгария не мае нїяких воєнних намірів. Она готова удержати свою независимість і сподїває ся, що то їй удасть ся без нарушеня мира.

**Константинополь** 7 жовтня. Ноти з протестом против проголошеня Болгариї независимим королївством ще не вислано. Буде она змінена і аж нинї вислана. В молодотурецких кругах і в працї займають ся більше справою болгарскою, як справою босаньскою.

**Константинополь** 7 жовтня. Орґан молодотурецкого комітету „Шурай-Уммет“, котрого перше число вчера появило ся, доказує, що проголошене независимости Болгариї єсть наслїдком похибок давної адміністрациї і справа та належить до минувшости. Цїла праса взиває жителїв до спокою і довіря до правительства. Декотрі часописи приписують послїдні події інтриґам тридержавного союза і покладають свою надію лиш на Анґлію.

**Льондон** 7 жовтня. „Daily Chronicle“ доносить з Вашинґтона, що правительство Злучених Держав признае независимість Болгариї, скоро лиш справа буде вияснена.

# Господарство, промисл і торговля.

## Цїна збіжа у Львові

дня 6 жовтня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Пшениця . . | 10·— | до | 10·20 |
| Жито . . . | 8·30 | до | 8·50 |
| Овес . . . | 6·40 | до | 6·60 |
| Ячмінь пашний | 6·50 | до | 6·80 |
| Ячмінь броварний . | 7·50 | до | 8·— |
| Ріпак . . . | —·— | до | —·— |
| Льнянка . . | —·— | до | —·— |
| Горох до вареня . | 8·— | до | 10·50 |
| Вика . . . | —·— | до | —·— |
| Бобик . . . | —·— | до | —·— |
| Гречка . . . | —·— | до | —·— |
| Кукурудза нова . | —·— | до | —·— |
| Хміль за 56 кільо . | —·— | до | —·— |
| Конюшина червона . | 55·— | до | 65·— |
| Конюшина біла . | 35·— | до | 50·— |
| Конюшина шведска . | 65·— | до | 75·— |
| Тимотка . . . | —·— | до | —·— |

— **Книжки на премії,** польскі і рускі, апробовані Вис. ц. к. краєв. Радою шкільною, молитвенники народні по 50 с., 70 с. і 1 К. Хрестики і медалики та гарні образки доставляе Руске Товариство педаґоґічне у Львові. Замовляйте вчас або: 1) в Руск. Товаристві педаґоґічнім, Львів, ул. Сикстуска ч. 47; 2) або в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Театральна 1. або в склепі „Взаїмної помочи учит. в Коломиї — „Народний Дім“. — Книжки висилае ся лиш за надісланем вперед гроший або за посліплатою.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

# ОГОЛОШЕНЯ.


## Хоче ся женити?

Уповажнені від много пань (межи иншими з нешлюб. дітьми, каліками і т. ин.) з маєтком від 5000 до 500.000 кор. до вишуканя відповідних кандидатів сопружества. Тілько панове (навіть без маєтку), котрі справу серйо трактують і котрим на скорім сопружестві не заходить перешкода, схотять писати до Schlessinger, Berlin 18.

## БІЛЄТИ ЇЗДИ

**на всї зелїзниці**

**краєві і заграничні**

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна

**Аґенция дневників і оголошень**

## у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

**по цїнах оригінальних.**

Найдешевше можна купити лише

# в Авкцийній Гали

## ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї,

старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

**Вступ вільний цїлий день.**


З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недоцада. (Телефона ч. 527).